

Verführung zur Sünde und Vergebung

¹Er sprach aber zu seinen Jüngern: Es ist unmöglich, dass Ärgernisse nicht kommen; weh aber dem, durch den sie kommen! ²Es wäre besser für ihn, dass man einen Mühlstein an seinen Hals hängte und ihn ins Meer würfe, als dass er einen dieser Kleinen zum Abfall verführt. ³Hütet euch! Wenn dein Bruder an dir sündigt, so weise ihn zurecht; und wenn es ihm leid tut, vergib ihm. ⁴Und wenn er siebenmal am Tag an dir sündigen würde und siebenmal am Tag wiederkäme zu dir und spräche: Es tut mir leid! so sollst du ihm vergeben.

Die Macht des Glaubens

⁵Und die Apostel sprachen zum HERRN: Stärke uns den Glauben! ⁶Der HERR aber sprach: Wenn ihr Glauben habt wie ein Senfkorn und sagt zu diesem Maulbeerbaum: Reiß dich aus und versetze dich ins Meer! so wird er euch gehorsam sein.

⁷Wer ist unter euch, der einen Knecht hat, der pflügt oder das Vieh weidet, dass er ihm sagt, wenn er heimkommt vom Feld: Geh gleich hin und setze dich zu Tisch? ⁸Wird er aber nicht zu ihm sagen: Richte zu, was ich zu Abend essen soll, binde um und diene mir, bis ich esse und trinke; danach sollst du essen und trinken. ⁹Dankt er etwa dem Knecht, dass er getan hat, was ihm befohlen war? Ich meine nicht. ¹⁰Ebenso auch ihr; wenn ihr alles getan habt, was euch befohlen ist, so sprecht: Wir sind unnütze Knechte; wir haben getan, was wir zu tun schuldig waren.

Jesus heilt zehn Aussätzige

¹¹Und es begab sich, als er nach Jerusalem

die ehere und die Vergebung

¹وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِهِ: لَا يُمْكِنُ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَ الْعَتْرَاتُ، وَلَكِنْ وَبَلٌ لِلَّذِي تَأْتِي بِوِاسِطَتِهِ. ²خَيْرٌ لَهُ لَوْ طَوَّقَ عُنُقَهُ بِخَجَرٍ رَحَىٍّ وَطَرِحَ فِي الْبَحْرِ مِنْ أَنْ يُغَيِّرَ أَحَدَ هَؤُلَاءِ الصَّعَارِ. ³إِخْتَرُوا لِأَنْفُسِكُمْ، وَإِنْ أخطَأَ إِلَيْكَ أَحَدٌ أَحْوَكٌ فَوَبِّحْهُ، وَإِنْ تَابَ فَاعْفِرْ لَهُ. ⁴وَإِنْ أخطَأَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ وَرَجَعَ إِلَيْكَ سَبْعَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ قَائِلًا: أَنَا تَائِبٌ، فَاعْفِرْ لَهُ. ⁵فَقَالَ الرَّسُلُ لِلرَّبِّ: زِدْ إِيْمَانَنَا. ⁶فَقَالَ الرَّبُّ: لَوْ كَانَ لَكُمْ إِيْمَانٌ مِثْلُ حَبَّةِ خَرْدَلٍ لَكُنْتُمْ تَقُولُونَ لِهَذِهِ الْجُمْبُرَةِ: انْقَلِعِي وَانْعَرِسِي فِي الْبَحْرِ، فَتَطْبِعُكُمْ. ⁷وَمَنْ مِنْكُمْ لَهُ عَبْدٌ يَحْرُثُ أَوْ يَرْعَى، يَقُولُ لَهُ إِذَا دَخَلَ مِنَ الْحَقْلِ: تَقَدَّمْ سَرِيعًا وَاتَّكِنِ؟ ⁸بَلْ أَلَا يَقُولُ لَهُ: أَعِدْ مَا أَتَعَبْتَنِي بِهِ وَتَمَسِّطِقْ وَأَخْدِمْنِي حَتَّى أَكُلَ وَأَشْرَبَ وَبَعْدَ ذَلِكَ تَأْكُلُ وَتَشْرَبُ أَنْتَ؟ ⁹فَهَلْ لِدَلِكِ الْعَبْدِ فَضْلٌ لِأَنَّهُ فَعَلَ مَا أَمَرَ بِهِ؟ لَا أَطُنُّ. ¹⁰كَذَلِكَ أَنْتُمْ أَيْضًا، مَتَى فَعَلْتُمْ كُلَّ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ فَقُولُوا: إِنَّا عَبِيدٌ بَطَّالُونَ، لِأَنَّا إِنَّمَا عَمَلْنَا مَا كَانَ يَجِبُ عَلَيْنَا.

يسوع يشفي عشرة رجال برص

¹¹وَفِي ذَهَابِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ اجْتَاَزَ فِي وَسْطِ السَّامِرَةِ وَالْجَلِيلِ. ¹²وَفِيمَا هُوَ دَاخِلٌ إِلَى قَرْيَةِ اسْتَقْبَلَهُ عَشْرَةٌ رِجَالٍ بُرْصِ فَوْقُوهَا مِنْ بَعِيدٍ، ¹³وَرَفَعُوا صَوْتًا قَائِلِينَ: يَا يَسُوعُ، يَا مُعَلِّمُ، ارْحَمْنَا. ¹⁴فَتَطَّرَ وَقَالَ لَهُمْ: اذْهَبُوا وَأُزُوا أَنْفُسَكُمْ لِلْكَهَنَةِ. وَفِيمَا هُمْ مُنْطَلِقُونَ طَهَّرُوا. ¹⁵فَوَاجِدُ مِنْهُمْ، لَمَّا رَأَى أَنَّهُ شَفِي، رَجَعَ يَمَجِّدُ اللَّهَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ، وَخَرَّ عَلَى وَجْهِهِ عِنْدَ رِجْلَيْهِ شَاكِرًا لَهُ، وَكَانَ سَامِرِيًّا. ¹⁷فَأَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ: أَلَيْسَ الْعَشْرَةُ قَدْ طَهَّرُوا؟ فَأَيُّ النَّسْعَةِ؟ ¹⁸أَلَمْ يُوَجِدْ مَنْ يَرْجِعُ لِيُعْطِيَ مَجْدًا لِلَّهِ عَيْزٌ هَذَا الْغَرِيبِ الْجَنَسِ؟ ¹⁹ثُمَّ قَالَ لَهُ: فَمَنْ وَأَمْضِ، إِيْمَانُكَ خَلَصَكَ.

ملكوت الله ومجيء المسيح الثاني

²⁰وَلَمَّا سَأَلَهُ الْقَرَّاسِيُّونَ: مَتَى يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ، أَجَابَهُمْ وَقَالَ: لَا يَأْتِي مَلَكُوتُ اللَّهِ بِمِرَاقَبَةٍ. ²¹وَلَا يَقُولُونَ: هُودَا هَهُنَا أَوْ هُودَا هُنَا، لِأَنَّ هَا مَلَكُوتُ اللَّهِ دَاخِلَكُمْ. ²²وَقَالَ لِلتَّلَامِيذِ: سَتَأْتِي أَيَّامٌ فِيهَا تَسْتَهْوَنَ أَنْ تَرَوْا يَوْمًا وَاجِدًا مِنْ آبَائِمْ ابْنَ الْإِنْسَانِ وَلَا تَرَوْنَ. ²³وَيَقُولُونَ لَكُمْ: هُودَا هَهُنَا أَوْ هُودَا هُنَا، لَا تَدْهَبُوا وَلَا تَتَّبِعُوا. ²⁴لِأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْبَرْقَ الَّذِي يَبْرُقُ مِنْ تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ يُضِيءُ إِلَى تَاجِيَةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَكُونُ أَيْضًا ابْنُ الْإِنْسَانِ فِي

reiste, da zog er mitten durch Samarien und Galiläa.¹² Und als er in ein Dorf kam, begegneten ihm zehn aussätzigte Männer, die standen von ferne¹³ und erhoben ihre Stimme und sprachen: Jesus, Meister, erbarme dich unser!¹⁴ Und als er sie sah, sprach er zu ihnen: Geht hin und zeigt euch den Priestern! Und es geschah, als sie hingingen, da wurden sie rein.¹⁵ Einer aber von ihnen, als er sah, dass er geheilt war, kehrte um und pries Gott mit lauter Stimme¹⁶ und fiel auf sein Angesicht zu seinen Füßen und dankte ihm. Und das war ein Samariter.¹⁷ Jesus aber antwortete und sprach: Sind nicht die zehn rein geworden? Wo sind aber die neun?¹⁸ Hat sich sonst keiner gefunden, der wieder umkehrt und Gott die Ehre gibt, außer dieser Fremdling?¹⁹ Und er sprach zu ihm: Steh auf, geh hin; dein Glaube hat dir geholfen.

Vom Kommen des Reiches Gottes

²⁰ Als er aber gefragt wurde von den Pharisäern: Wann kommt das Reich Gottes? antwortete er ihnen und sprach: Das Reich Gottes kommt nicht äußerlich durch Beobachtung;²¹ man wird auch nicht sagen: Siehe hier! oder: da! Denn siehe, das Reich Gottes ist inwendig in euch.

²² Er sprach aber zu den Jüngern: Es wird die Zeit kommen, dass ihr begehren werdet einen der Tage des Menschensohnes zu sehen, und ihr werdet ihn nicht sehen.²³ Und sie werden zu euch sagen: Siehe hier! siehe da! Geht nicht hin und verfolgt es auch nicht.²⁴ Denn wie der Blitz oben vom Himmel blitzt und leuchtet über alles, was unter dem Himmel ist, so wird der Menschensohn sein an seinem

تَوْبِهِ. ²⁵ وَلَكِنْ يَنْبَغِي أَوْلَى أَنْ يَتَّالَمَ كَثِيرًا وَيُزَقِّصَ مِنْ هَذَا الْجِيلِ. ²⁶ وَكَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ نُوحٍ كَذَلِكَ يَكُونُ أَيْضًا فِي أَيَّامِ ابْنِ الْإِنْسَانِ. ²⁷ كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ وَيَتَزَوَّجُونَ، إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ دَخَلَ نُوحٌ الْفُلَكَ وَجَاءَ الطُّوفَانُ وَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ. ²⁸ كَذَلِكَ أَيْضًا كَمَا كَانَ فِي أَيَّامِ لُوطٍ: كَانُوا يَأْكُلُونَ وَيَشْرَبُونَ وَيَشْتَرُونَ وَيَبِيعُونَ وَيَعْرِسُونَ وَيَبْتُونَ، ²⁹ وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي فِيهِ حَرَّحَ لُوطٌ مِنْ سَدُومَ أَمْطَرَ تَارًا وَكَبِيرِيًا مِنَ السَّمَاءِ فَأَهْلَكَ الْجَمِيعَ. ³⁰ هَكَذَا يَكُونُ فِي الْيَوْمِ الَّذِي فِيهِ يُظْهِرُ ابْنُ الْإِنْسَانِ. ³¹ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَنْ كَانَ عَلَى السَّطْحِ وَأَمْنَعْتُهُ فِي الْبَيْتِ فَلَا يَنْزِلْ لِتَأْخُذَهَا، وَالَّذِي فِي الْحَقْلِ كَذَلِكَ لَا يَرْجِعُ إِلَى الْوَرَاءِ. ³² أَذْكَرُوا امْرَأَةَ لُوطٍ. ³³ مَنْ طَلَبَ أَنْ يُخَلِّصَ نَفْسَهُ يُهْلِكُهَا وَمَنْ أَهْلَكَهَا يُحْيِيهَا. ³⁴ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ فِي تِلْكَ اللَّيْلَةِ يَكُونُ اثْنَانِ عَلَى فِرَاشٍ وَاحِدٍ فَيُوْحَدُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁵ تَكُونُ اثْنَانِ تَطْحَتَانِ مَعًا فَيُوْحَدُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁶ يَكُونُ اثْنَانِ فِي الْحَقْلِ فَيُوْحَدُ الْوَاحِدُ وَيُتْرَكُ الْآخَرُ. ³⁷ فَأَجَابُوا وَقَالُوا لَهُ: أَيَّنَ، يَا رَبِّ، فَقَالَ لَهُمْ: حَيْثُ تَكُونُ الْجَنَّةُ هُنَاكَ تَجْتَمِعُ النَّسُورُ.

Tag.²⁵ Zuerst aber muss er viel leiden und verworfen werden von diesem Geschlecht.²⁶ Und wie es geschah zu den Zeiten Noahs, so wird's auch geschehen in den Tagen des Menschensohnes:²⁷ sie aßen, sie tranken, sie heirateten, sie ließen sich heiraten bis zu dem Tag, an dem Noah in die Arche ging und die Sintflut kam und alle umbrachte.²⁸ Ebenso wie es geschah zu den Zeiten Lots: sie aßen, sie tranken, sie kauften, sie verkauften, sie pflanzten, sie bauten;²⁹ an dem Tag aber, als Lot aus Sodom fortging, da regnete es Feuer und Schwefel vom Himmel und brachte alle um.³⁰ Auf diese Weise wird's auch gehen an dem Tag, wenn der Menschensohn offenbar werden wird.³¹ An jenem Tag, wer auf dem Dach ist und sein Hausrat in dem Haus, der steige nicht herab, ihn zu holen. Ebenso wer auf dem Feld ist, der wende sich nicht um nach dem was hinter ihm ist.³² erinnert euch an die Frau Lots!³³ Wer danach trachten wird, seine Seele zu erhalten, der wird sie verlieren; und wer sie verlieren wird, der wird sie lebendig machen.³⁴ Ich sage euch: In dieser Nacht werden zwei auf einem Bett liegen; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁵ Zwei werden miteinander mahlen; die eine wird angenommen, die andere wird verlassen werden.³⁶ Zwei werden auf dem Feld sein; der eine wird angenommen, der andere wird verlassen werden.³⁷ Und sie antworteten und sprachen zu ihm: HERR wo? Er aber sprach zu ihnen: Wo das Aas ist, da sammeln sich auch die Geier.